

(1879) “ णसु निरसने ” (IV. दिवादि:-1112. सक. सेट्. पर.)

स्वामिकाश्यपादिमतानुसारेणायं धातुर्माधवीयादिषु पठितः ।

‘¹जनीजृष्णसु—’ (ग. सू. भ्वादिः) इति पाठमाश्रित्य केचिदस्य मित्त्वमङ्गी-
कुर्वन्ति । तत्पक्षे स्नसकः-सिका, स्नसयिता-त्री, इत्यादीनि ह्रस्वघटितानि
रूपाणि ण्यन्तेषु बोध्यानि । दैवादिकक्रस्यतिवत् (265) रूपाण्यूहानि ।

(1880) “ णा शौचे ” (II. अदादि:-1052. अक. अनि. पर.)

‘स्नातीति शौचे स्नः स्नायेदिति चेच्छन्ति केचन ।’ (श्लो. 11) देवः ।

²स्नायकः-यिका, ³स्नापकः-प्रस्नापकः - स्नापकः-पिका, ⁴सिष्णासकः - सिका,
सास्नासकः-सिका ;

स्नाता-त्री, स्नापयिता-स्नापयिता-त्री, सिष्णासिता-त्री, सास्नायिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि भातिवत् (1153) बोध्यानि । ⁵प्रतिष्णातम्, ⁶निष्णातः,
⁷नदीष्णः-नदीष्णातः, नदीस्नातः, ⁸सुस्नातम्, सौस्नातिकः, ।

1. ‘जनीजृष्क्नसुरजोऽमन्ताश्च’ (ग. सू. भ्वादिः) इति सार्वत्रिकः पाठः ।

‘णसु’ इति ‘क्नसु’ स्थाने कैश्चित् पठ्यत इति माधवीये स्पष्टम् ।

2. ण्वुलि ‘आतो युक्—’ (7-3-33) इति युगागमः । धात्वादिषकारस्य सकारः ।

3. ण्यन्ते सर्वत्र आदन्तलक्षणः पुगागमो बोध्यः । पुगनन्तरम्, ‘ग्लास्नावनुवमां
च’ (ग. सू. भ्वादिः) इति णिजन्ते मित्त्वविकल्पः । मित्त्वपक्षे स्नपक इत्यादीनि
ह्रस्वघटितानि रूपाणि । मित्त्वाभावपक्षे स्नापकः इत्यादीनि । ‘...अनुपसर्गाद्वा’
(ग. सू. भ्वादिः) इत्यनुवृत्तेः सोपसर्गस्थलेषु मित्त्वं नेति बोध्यम् । क्षीरतरङ्गिण्यां
‘प्रस्नापयति’ इति दृश्यते ; नूनमशुद्धः पाठोऽयम् ।

4. सज्जन्ते ‘आदेशप्रत्यययोः’ (8-3-59) इत्युत्तरखण्डे षत्वम् । ध्रुत्वेन नकारस्य
णकारः ।

5. ‘सूत्रं प्रतिष्णातम्’ (8-3-90) इति मूर्धन्यविशिष्टो निपातः । प्रतिष्णातम्=
शुद्धं सूत्रमित्यर्थः । अन्यत्र प्रतिस्नातमित्येव ।

6. नितरां स्नातः निष्णातः कुशलः । ‘निनदीभ्यां स्नातेः कौशले’ (8-3-89) इति
षत्वम् । निष्णातः कटकरणे, निष्णातो रज्जुवर्तने । अत्र धात्वर्थस्य न विवक्षा ।

7. नद्यां स्नातीति नदीष्णः । ‘सुषि स्थः’ (3-2-4) इत्यत्र योगविभागात्
कप्रत्ययः, ‘निनदीभ्यां स्नातेः कौशले’ (8-3-89) इति षत्वम् । “नदीष्ण
इति । नदीस्नाते कुशल इत्यर्थः । कवयस्तु कुशलमात्रे प्रयुज्यते ।” इति हरदत्तः ।
कौशलभिज्ञार्थे तु नदीस्नात इत्येव ।

8. अत्र ‘सु’ इत्यस्य कर्मप्रवचनीयत्वेन न षत्वम् इति केचित् । वस्तुतः षत्वस्य
प्राप्त्यभावात् ‘सात् पदायोः’ (8-3-111) इति निषेधाच्च षत्वमेव न । सुस्नातं
पृच्छति सौस्नातिकः । ‘पृच्छतौ सुस्नातादिभ्यः’ (वा. 4-4-1) इति ङ्क् ।